

ministeriet, og af dette maa Byggelaanene udbetales efter en Indstilling af Landbrugsministeren; Statens Byggefond faar da en 2den Prioritet i vedkommende Ejendom, som faar disse Laan. Vi har saa foreslaaet, at disse Byggelaan skal forrentes og amortiseres indenfor et rimeligt Aaremaal, idet vi er absolutte Modstandere af det Princip, der i Øjeblikket er raadende, hvor man i Menneskealdre vedbliver at afbetale de Byggelaan, Staten yder til Oprettelse af Husmandsbrug, idet det varer 80—100 Aar, inden et saadant Byggelaan er afbetalt. Dette er efter vor Mening ganske forkasteligt, forkasteligt baade fra Brugerens Synspunkt og fra Statens Synspunkt. Derfor foreslaar vi her en Lettelse i Renten, saaledes at denne kun bliver $1\frac{1}{2}$ pCt. halvaarlig, men alligevel skal der ydes $2\frac{1}{2}$ pCt. halvaarlig eller 5 pCt. aarlig, hvoraf 3 pCt. er Rente og Resten Afdrag. Dette vil altsaa betyde, at man i et meget kort Aaremaal i Forhold til det nuværende bliver færdig med hele det Laan, man har faaet, og derigennem skabes der en Sikkerhed for, at disse Mennesker, som har gjort et meget stort Arbejde paa disse Brug, i deres unge Aar vil kunne faa afbetalt deres Gæld, saadan at de, naar de bliver ældre, sidder mere trygt og fast paa deres Brug, end de gør, naar de vedblivende skal have Gælden hængende over Hovedet paa sig.

Amtskommissionerne er altsaa noget nyt, som vi har taget med i vort Forslag. Deri afviger dette Forslag meget betydeligt fra det i 1919 forelagte. Vi ønsker Amtskommissionerne knyttet meget fast til Udvalgets Arbejde, saaledes at man gennem disse Kommissioner faar et virkeligt Indseende med hele Statens Jordudstyknings, idet de faar mange forskellige Opgaver. De skal baade tilse Udstykningen og Opførelsen af Bygninger og tilse, at Bygningerne bliver ordentlig vedligeholdt, og at Jorden drives paa en betryggende Maade, og end ydermere skal de føre Tilsyn med, at Brugerne, saa længe de er Skyldnere til Staten, har deres Ejendele forsikret paa en saadan Maade, at man i Tilfælde af, at en eller anden Ulykke, f. Eks. en Naturkatastrofe, overgaar Ejendommen, har Sikkerhed for, at Ejendommen kan genopføres. Jeg tillægger det meget stor Betydning, at man virkelig faar et intensivt Indseende med alle disse Penge, som Staten anvender paa dette Omraade. Jeg vil tillade mig at mene, at Staten i mange Aar har givet betydelige Tilskud paa dette Omraade uden i Virkeligheden at sikre sig tilstrækkeligt Indseende med disse Penges Anvendelse og uden at yde de nye Folk, der gaar ind i disse Brug,

den Støtte, som man fra Statens Side efter min Mening bør yde dem i det Øjeblik, de gaar ind til de for dem ganske uvante Forhold og skal beskæftige sig med Ting, som de aldeles ikke før i Tiden har beskæftiget sig med. De er i mangfoldige Tilfælde blevet udbyttet af andre Mennesker og er paa den Maade kommet i en betydeligt større Gæld, end de vilde være kommet i, dersom Staten havde taget dem under sit Vingefang.

Angaaende de Betingelser for at komme i Besiddelse af disse Brug, som vi har opstillet i Ændringsforslagets § 19, skal jeg kun sige, at de er jo betydelig mere omfattende end de Regler, der nu er gældende for dem, der kommer i Besiddelse af Jord ved Hjælp af Loven af 4. Oktober 1919. Vi finder det ret og rimeligt at kræve, at de Mennesker, som skal dyrke Danmarks Jord, skal have gjort sig den Ulejlighed at sætte sig ind i denne Videnskab, som det nu en Gang er at dyrke Jorden. Det kræver man ikke efter den anden Lov, og det har vi altid været Modstandere af. Derfor har vi fastholdt Bestemmelsen om, at de paagældende i mindst 4 Aar efter deres fyldte 18de Aar skal have beskæftiget sig ved Landbruget for at kunne komme i Betragtning. Vi stiller endvidere Krav om, at de ikke maa være i Besiddelse af saadanne Midler, at de uden Statens Hjælp kan komme i Besiddelse af saadanne Brug. Det finder jeg dog er det mindste Krav, man kan stille, at Staten ikke skal hjælpe Mennesker, som kan hjælpe sig selv. Endelig har vi foreslaaet en Bestemmelse om, at naar der er flere Ansøgere til det samme Stykke Jord, skal der ved Valget mellem Ansøgerne fortrinsvis tages Hensyn til de Personer, der ved deres eget Arbejde har opsparet de nødvendige Midler.

For at faa Jord til Havebrug for dér at opføre sig en Bolig kræves, at de paagældende skal have Valgret til Folketinget, at de ikke maa være over 55 Aar gamle, at de skal fremskaffe en Hæderlighedsattest, være i Besiddelse af de Midler, som er fornødne til Anskaffelse af Inventar, herunder mur- og nagelfaste Genstande, og ogsaa under dette Forhold kræver vi, at de ikke maa være i Besiddelse af saadanne Midler, at de uden Statens Hjælp kan erhverve sig et Havebrug med Bolig.

Derefter kommer der en hel Del Bestemmelser, der sikrer Staten, saa længe de paagældende er Skyldnere til Staten, Indseende med Ejendommene og med, at de drives paa rette Maade, hele dette Indseende, som jeg omtalte for lidt siden, da jeg omtalte Amtskommissionernes Virksomhed. Endelig har vi i Slutningen af vort Ændringsforslag sat